

Finansdepartementet
Kommunikasjonsenheten
Postboks 8008 Dep
0030 OSLO

Saksbehandler: Karl Petter Gustafsson
Direktetelefon: 72 42 81 16
Direkte e-post:
karl.gustafsson@rennebu.kommune.no

Vår ref.
11/690-3-KGU/232 &13

Deres ref.

Dato
08.06.2011

MELDING OM POLITISK VEDTAK - HØRING - MAKSIMUMS- OG MINIMUMSREGLENE I EIENDOMSSKATTEN FOR KRAFTVERK

Formannskapet behandlet i møte 31.05.2011 sak 36/11. Følgende vedtak ble fattet:

Rennebu kommune er forelagt Finansdepartementets høringsnotat om maksimums- og minimumsreglene i eiendomsskatten for kraftverk.
Rennebu kommune gir følgende uttalelse i saken:

De nye reglene for eiendomsbeskatning av vannkraftanlegg som ble iverksatt i 2004 tar sikte på å fastsette eiendomsskatteverdiene så lik markedsverdiene som mulig.
Når over 80 % av vannkraftverkene verdsettes etter maksimalverdiene blir det lite samsvar mellom denne intensjonen og praksis.

Minimums- og maksimumsverdiene var ledd i en overgangsordning mellom nytt og gammelt skatteregime – reglene var ment som midlertidige.

Formålet med innføringen av minimums- og maksimumsreglene er nådd for flere år siden.
Kraftselskapene har for lengst fått kompensert det de tapte på minimumsverdiene.

Skatterabatten til kraftverkene øker med økende kraftpriser.
Kommunenes eiendomsskatteinntekter reduseres i realverdi hvert eneste år samtidig som kraftverkernes lønnsomhet øker. Dette er stikk i strid med Stortingets hovedmålsetting om reelle markedsverdier som grunnlag for eiendomsbeskatningen.

Maksimumsverdiene er konkurransevridende i forhold til skattlegging av all annen kraftproduksjon.
Det gjelder ingen maksimumsverdier for vindkraftanlegg, bioanlegg og andre typer kraftanlegg.

Rennebu kommune konkluderer med at minimums- og maksimumsreglene må avvikles.

Rennebu kommune ser ingen grunn til at risikotillegget i kapitaliseringsrenten økes.
Det er imidlertid ønskelig med større forutsigbarhet i fastsettelsen av diskonteringsrenten.

Med vennlig hilsen
Rennebu kommune

Karl Petter Gustafsson
økonomirådgiver

Kopi: Landssamanslutninga av vasskraftkommunar, Postboks 1148 Sesntrum, 0104
OSLO

HØRING - MAKSIMUMS- OG MINIMUMSREGLENE I EIENDOMSSKATTEN FOR KRAFTVERK

Saksbehandler: Karl Petter Gustafsson
Arkivsaksnr.: 11/690

Arkiv: 232 &13

Saksnr.: Utvalg
36/11 Formannskapet

Møtedato
31.05.2011

Rådmannens innstilling:

Rennebu kommune er forelagt Finansdepartementets høringsnotat om maksimums- og minimumsreglene i eiendomsskatten for kraftverk.
Rennebu kommune gir følgende uttalelse i saken:

De nye reglene for eiendomsbeskatning av vannkraftanlegg som ble iverksatt i 2004 tar sikte på å fastsette eiendomsskatteverdiene så lik markedsverdiene som mulig.
Når over 80 % av vannkraftverkene verdsettes etter maksimalverdiene blir det lite samsvar mellom denne intensjonen og praksis.

Minimums- og maksimumsverdiene var ledd i en overgangsordning mellom nytt og gammelt skatteregime – reglene var ment som midlertidige.

Formålet med innføringen av minimums- og maksimumsreglene er nådd for flere år siden.
Kraftselskapene har for lengst fått kompensert det de tapte på minimumsverdiene.

Skatterabatten til kraftverkene øker med økende kraftpriser.
Kommunenes eiendomsskatteinntekter reduseres i realverdi hvert eneste år samtidig som kraftverkernes lønnsomhet øker. Dette er stikk i strid med Stortingets hovedmålsetting om reelle markedsverdier som grunnlag for eiendomsbeskatningen.

Maksimumsverdiene er konkurransevridende i forhold til skattlegging av all annen kraftproduksjon.
Det gjelder ingen maksimumsverdier for vindkraftanlegg, bioanlegg og andre typer kraftanlegg.

Rennebu kommune konkluderer med at minimums- og maksimumsreglene må avvikles.

Dersom minimums- og maksimumsreglene ikke avvikles må maksimumsverdiene indeksreguleres hvert år – første gang med virkning fra innføringen av maksimumsverdiene. Dette alternativet retter ikke opp de viktigste manglene med dagens ordning som er manglende samsvar mellom kraftverkernes markedsverdi og størrelsen på eiendomsskatten. Indeksregulering sikrer imidlertid at eiendomsskatten beholder sin realverdi.

Rennebu kommune ser ingen grunn til at risikotillegget i kapitaliseringsrenten økes.
Det er imidlertid ønskelig med større forutsigbarhet i fastsettelsen av diskonteringsrenten.

Behandling i Formannskapet den 31.05.2011 sak 36/11

Rune Olaisen ba om vurdering av sin habilitet. Formannskapet vedtok at Rune Olaisen var inhabil.
Rune Olaisen fratrådte og deltok ikke under behandlingen av saken.

Bjørn Rogstad fremmet et forslag likt rådmannens innstilling minus nest siste avsnitt.

Formannskapet sluttet seg til Bjørn Rogstads forslag med 5 stemmer mot 0 stemmer for rådmannens innstilling.

Vedtak:

Rennebu kommune er forelagt Finansdepartementets høringsnotat om maksimums- og minimumsreglene i eiendomsskatten for kraftverk.
Rennebu kommune gir følgende uttalelse i saken:

De nye reglene for eiendomsbeskatning av vannkraftanlegg som ble iverksatt i 2004 tar sikte på å fastsette eiendomsskatteverdiene så lik markedsverdiene som mulig.
Når over 80 % av vannkraftverkene verdsettes etter maksimalverdiene blir det lite samsvar mellom denne intensjonen og praksis.

Minimums- og maksimumsverdiene var ledd i en overgangsordning mellom nytt og gammelt skatteregime – reglene var ment som midlertidige.

Formålet med innføringen av minimums- og maksimumsreglene er nådd for flere år siden.
Kraftselskapene har for lengst fått kompensert det de tapte på minimumsverdiene.

Skatterabatten til kraftverkene øker med økende kraftpriser.

Kommunenes eiendomsskatteinntekter reduseres i realverdi hvert eneste år samtidig som kraftverkernes lønnsomhet øker. Dette er stikk i strid med Stortingets hovedmålsetting om reelle markedsverdier som grunnlag for eiendomsbeskatningen.

Maksimumsverdiene er konkurransevridende i forhold til skattlegging av all annen kraftproduksjon.
Det gjelder ingen maksimumsverdier for vindkraftanlegg, bioanlegg og andre typer kraftanlegg.

Rennebu kommune konkluderer med at minimums- og maksimumsreglene må avvikles.

Rennebu kommune ser ingen grunn til at risikotillegget i kapitaliseringsrenten økes.
Det er imidlertid ønskelig med større forutsigbarhet i fastsettelsen av diskonteringsrenten.

Saksdokumenter:

1. Høring om eiendomsskatten for kraftverk datert Finansdepartementet den 15.04.2011 vedlagt høringsnotat om maksimums- og minimumsreglene i eiendomsskatten for kraftverk (følger)
2. Notat fra LVK datert 31.01.2011 – foreløpige innspill fra LVK (følger)
3. Notat fra professor Bjarne Jensen om diskonteringsrenten datert 21.03.2011 (følger)

Saksopplysninger:

Finansdepartementet har sendt på høring et forslag til endringer i maksimums- og minimumsreglene i eiendomsskatten for vannkraftverk. Høringsfrist 15.07.2011.

Departementet vil vurdere høringsinnspillene og presentere saken i statsbudsjettet for 2012.

Kort om dagens regler

Kommunene kan velge å skrive ut eiendomsskatt på verk og bruk, herunder kraftproduksjonsanlegg. Eiendomsskatten kan skrives ut på inntil 0,7 % av eiendomsskattegrunnlaget. For vannkraftanlegg skal anleggenes formuesverdi (ligningsverdi) legges til grunn ved eiendomsskatteutskrivningen.

Ligningsverdien fastsettes med utgangspunkt i de siste 5 års salgsinntekter fratrukket driftskostnader, eiendomsskatt, grunnrenteskatt og framtidige investeringsbehov. Ligningsverdien vil derfor i utgangspunktet variere med kraftpriser og produksjonsmengde. Det fastsettes imidlertid minimumsverdier og maksimumsverdier for vannkraftanleggene med basis i gjennomsnittlig produksjonsmengde de siste 7 år og minimums- og maksimumspriser pr. kWh. Minimums- og maksimumsprisene har ikke vært justert etter at ordningen ble etablert i 2004.

Dagens regler for verdsetting av vannkraftanlegg ble i stor grad tatt i bruk i 2001. Noe av formålet med de nye reglene var at eiendomsskatten i større grad skulle gjenspeile kraftverkernes lønnsomhet. Beregninger viste imidlertid at kraftkommunene ville få en kraftig reduksjon i eiendomsskatteinntektene. Det ble derfor innført regler om fastsetting av minimumsverdier (innført i 2001). Minimumsreglene ble etablert for å sikre kraftkommunene ei inntekt i perioder med svært lave kraftpriser. I tillegg ville reglene dempe det største fallet i inntektene for de kommuner som kommer spesielt dårlig ut ved iverksettingen av de nye reglene. På tross av innføringen av minimumsregler fikk mange kraftkommuner redusert sine eiendomsskatteinntekter. Reglene om fastsetting av maksimumsverdier ble tatt i bruk i 2004. Samtidig ble minimumsprisene redusert. Endringene i 2004 var til fordel for kraftverkseierne.

Kraftprisene har økt kraftig de senere årene. Dette har ført til at ligningsverdiene som blir fastsatt på ordinær måte (driftsinntekter fratrukket driftskostnader m.v.) har økt kraftig. Ligningsverdiene for de fleste større kraftanlegg har i dag nådd taket/ maksimumsverdiene.

Manglende prisregulering av minimums- og maksimumspriser har ført til at minimums- og maksimumsverdiene ikke har økt i takt med kostnadsveksten ellers i samfunnet. Konsumprisindeksen har økt med ca. 14 % siden 2004.

KVO's anlegg i Rennebu blir i dag beskattet etter maksimumsverdiene.

Konsekvenser av å fjerne maksimums- og minimumsreglene

Dersom maksimums- og minimumsreglene fjernes vil kraftkommunene få økte eiendomsskatteinntekter. For 2011 ville eiendomsskatteinntektene vært ca. 1,2 milliarder kroner større enn ved bruk av dagens regler. For 2012 vil forskjellen være i størrelsesorden 2,6 til 3,3 milliarder kroner.

Staten taper inntekter i størrelsesorden 900 mill. kroner i 2011 og 2 – 2,5 milliarder kroner i 2012 dersom minimums- og maksimumsreglene oppheves. Kraftverkene som eies av kommuner og private vil få en økt skattebelastning på ca. 300 mill. kroner netto i 2011 og 600 – 800 mill. kroner i 2012. Staten taper inntekter pga at eiendomsskatten er fradragsberettiget ved beregning av inntektsskatt og grunnrenteskatt. I tillegg er staten en stor eier innenfor kraftsektoren.

Beregninger som er utført av dept. viser at 90 % av økningen i eiendomsskatten ville tilfalt kommuner med korrigerte inntekter inkl. eiendomsskatt og konsesjonskraft over landsgjennomsnittet. Om lag 37 % av de økte eiendomsskatteinntektene ville gått til 10 kommuner. Departementet har her sammenlignet kommuner som har innført eiendomsskatt med kommuner som ikke har innført eiendomsskatt. Det er ikke tatt hensyn til utbytte fra kraftselskaper og andre selskaper – inntekter som kan ha vel så stor betydning for enkeltkommuner som eiendomsskatt.

Kapitaliseringsrenten for verdsetting av kraftanlegg

I 2001 ble risikotillegget i kapitaliseringsrenten for verdsettelse av kraftanlegg redusert fra 4 % til 3 %. Bakgrunnen for nedjusteringen var ønsket om å øke eiendomsskatten til kommunene.

Den opprinnelige renta på 4 % ble fastsatt på grunnlag av gjennomsnittlig avkastningskrav i aksjemarkedet. Interesseorganisasjonen Energi Norge argumenterer for at risikotillegget bør ligge i intervallet 5 – 5,5 %

Finansdepartementet ber om høringsinstansenes synspunkter på heving av risikotillegget.

LVK mener at dagens system gir for store svingninger i diskonteringsrenten.

Finansdepartementets vurderinger

Departementet konstaterer at en avvikling av minimums- og maksimumsreglene i stor grad er en omfordeling av midler mellom staten og noen få kommuner. Avviklingen vil derfor isolert bidra til å øke inntektsforskjellene mellom kommunene.

Videre påpeker departementet at en fjerning av maksimumsreglene vil svekke incentivene til investeringer i kraftsektoren.

Det påpekes videre at minimums- og maksimumsreglene sikrer forutsigbarhet og stabilitet både for kraftkommuner, eierkommuner, kraftselskapene og staten. I perioder med høye renter og lave kraftpriser vil minimumsverdien sikre kraftkommunene inntekter, og i perioder med lave renter og høye kraftpriser vil maksimumsverdien danne en øvre grense for eiendomsskatt kraftverkene må betale.

Finansdepartementet foreslår at minimums- og maksimumsreglene opprettholdes.

Det påpekes imidlertid at manglende justering av minimums- og maksimumsprisene fører til at grensene ikke reflekterer samme realverdi.

Departementet foreslår derfor at maksimums- og minimumsprisene justeres i årene framover.

Departementet kommer tilbake til omfanget av justeringen i budsjettet for 2012.

Vurdering:

Da de nye reglene for eiendomsbeskatning av kraftanlegg ble etablert var det ei målsetting at eiendomsverdiene skulle settes så lik markedsverdiene som mulig.

Minimumsverdiene ble etablert for å sikre kommunene ei inntekt i perioder med svært lave kraftpriser – og for å redusere fallet i inntekter i forbindelse med iverksetting av nye regler.

Maksimumsverdier ble etablert for å skape "symmetri" med minimumsverdien – kraftverkene skulle få igjen det de tapte på minimumsverdien.

Kraftprisene er i dag så vidt høye at minimumsverdiene har liten relevans. Mellom 80 og 90 % av kraftverkene ligger i dag over maksimumsverdien. Kraftverkene har derfor for lengst fått igjen det de tapte på minimumsverdien.

Hovedregelen for fastsetting av eiendomsskatteverdier av kraftanlegg er i dag uten betydning for de fleste kraftanleggene all den tid over 80 % av anleggene ligger over maksimumsverdien.

LVK påpeker at formålet med innføringen av minimums- og maksimumsverdier er nådd for flere år siden. Ordningen bør oppheves slik at Stortingets vedtak om at eiendomsskatten på kraftproduksjonsanlegg skulle "treffe markedsverdiene" nå blir gjennomført.

Maksimumsverdiene er i dag til fordel for de mest lønnsomme kraftverkene. De minst lønnsomme kraftverkene tjener ikke på ordningen. Maksimumsverdien bryter med skatteevneprinsippet.

Det er ikke etablert tilsvarende maksimumsregler for beskatning av annen kraftproduksjon – bioanlegg, vindkraft m.v. Forskjellsbehandling er konkurransevridende.

Pga manglende indeksregulering av maksimumsverdiene siden ordningen ble etablert i 2004, og nesten alle kraftverk ligger over maksimumsgrensen, synker kraftkommunenes eiendomsskatteinntekter i realverdi hvert eneste år til tross for at lønnsomheten av kraftanleggene har steget betraktelig.

Melding om vedtak til:

Finansdepartementet,
LVK